

विजय-मालामा नम्बरको आधार

आज बापदादा आफ्ना सिकिलधे श्रेष्ठ आत्माहरूसँग फेरि मिल्न आउनुभएको छ । याद आउँछ— यसै समय, यसै रूपमा कति पटक मिलन मनायौ ? अनेक पटक मिलनको स्मृति स्पष्ट रूपमा अनुभवमा आउँछ ? ज्ञानको आधारमा, चक्रको हिसाबबाट सम्भन्धौ वा अनुभव गछौ ? जति स्पष्ट अनुभव हुन्छ, त्यति नै श्रेष्ठ वा समीपको आत्मा हुन्छौ । वर्तमान सर्व प्राप्ति र भविष्य श्रेष्ठ प्रारब्धको अधिकारी आत्मा हुन्छौ । स्वयंलाई यसै अनुभवको आधारमा जान्न सक्छौ— म आत्माको विजय मालामा कुनचाहिँ नम्बर छ ? वर्तमान समय बापदादा पनि बच्चाहरूको पुरुषार्थ र प्राप्तिको आधारमा नम्बरवार याद गर्नुहुन्छ अर्थात् माला र यादगार रूपको विजय माला, जसलाई वैजयन्ती माला भनिन्छ । दुवै मालामा मेरो नम्बर कुनचाहिँ हो, यो जान्दछौ ? आफ्नो नम्बरलाई स्वयं नै जान्दछौ वा यस्तो भन्छौ— बापदादाले सुनाउनु होला ? बापदादाले त जान्नुहुन्छ नै तर आफूले आफैँलाई अवश्य जान्दछौ । बाहिरबाट वर्णन गर या नगर, भित्र त जान्दछौ नि, हैन ? हो भन्छौ वा होइन भन्छौ ? अहिले यदि बापदादाले माला निकाल्न लगाउनु भयो भने के आफ्नो नम्बर दिन सक्दैनौ ? संकोच वश नसुनाउनु, त्यो बेग्लै कुरा हो । यदि जान्दैनौ भने के भन्छौ ? अरूलाई चुनौती दिन्छौ, निश्चय र खुशीसाथ भन्छौ— हामीले आफ्नो ८४ जन्मको जीवन कहानी जान्दछौं, सबैले यही भन्छौ नि, हैन ? ८४ जन्ममा यो वर्तमानको जन्म त सबैभन्दा श्रेष्ठ छ नि ! यसलाई जान्न सक्दैनौ ? म को हुँ ? यस रहस्यलाई राम्रोसँग जानेका छौ नि ? यो पनि के भयो ? म को हुँ को रहस्य जान्ने हिसाब धेरै सहज छ ।

एउटा छ— यादको माला । जति स्नेह र जति समय तिमीले बाबालाई याद गछौ, त्यति नै स्नेह पूर्वक बाबाले पनि याद गर्नुहुन्छ । आफ्नो नम्बर निकाल्न सक्छौ ? यदि आधा समय याद रहन्छ र स्नेह पनि ५० प्रतिशत छ, वा ७५ प्रतिशत छ भने त्यसै आधारबाट सोच— ५० प्रतिशत स्नेह र आधा समय याद छ भने मालामा पनि आधा माला समाप्त भएपछि आउँछौ । यदि याद निरन्तर र सम्पूर्ण स्नेह, केवल बाबा बाहेक अरू कसैको याद आउँदैन, सदा बाबा र तिमी पनि कम्बाइण्ड छौ भने मालामा पनि कम्बाइण्ड दानाको साथ-साथ तिमी पनि कम्बाइण्ड हुन्छौ अर्थात् साथ-साथ जोडिएका हुन्छौ । सदा सबै कुरामा नम्बरवन हुन्छौ । मालामा पनि नम्बरवन हुन्छौ । जसरी लौकिक पढाइमा फस्ट डिभिजन, सेकेण्ड, थर्ड हुन्छ । त्यस्तै यहाँ पनि महारथी, घोडेसवार र पैदल सेना तीन डिभिजन हुन्छ ।

फस्ट डिभिजन— सदा फास्ट अर्थात् उड्ती कलावाला हुन्छन् । हर सेकेण्ड, हर संकल्पमा बाबाको साथको, सहयोगको, स्नेहको अनुभव गर्छन् । सदा बाबाको साथ र हातमा हातको अनुभूति गर्छन् । ‘सहयोग दिनुहोस्,’ यो भन्दैनन् । सदा स्वयंलाई सम्पन्न अनुभव गर्छन् ।

सेकेण्ड डिभिजन— चढ्ती कलाको अनुभव गर्छन् तर उड्ती कलाको होइन । चढ्ती कलामा आएका विघ्नहरूलाई पार गर्नमा कहिले धेरै, कहिले कम समय लगाउँछन् । उड्ती कलावाला माथिबाटै क्रस गर्नुको कारण यस्तो अनुभव गर्छन् मानौं कुनै विघ्न आएको नै छैन । विघ्नलाई विघ्न होइन तर साइडसीन सम्भन्छन्, मार्गमा देखिने दृश्य हुन् । र, चढ्ती कलावाला रोकिन्छन्, विघ्न छ— यो महसुस गर्छन् । त्यसैले अलिकति थोरै मात्र कहिलेकाहीं पार गर्न थकावट वा निराश भएको अनुभव गर्छन् ।

थर्ड डिभिजन— त्यसलाई त जान्यौ होला । रोकिनु, चल्नु र चिल्लाउनु । कहिले चल्छन्, कहिले चिल्लाउँछन् । यादको मेहनतमा रहन्छन् किनकि सदा कम्बाइण्ड रहँदैनन् । सर्व सम्बन्ध निर्वाह गर्ने प्रयत्नमा रहन्छन् । पुरुषार्थमा नै सदा लागि रहन्छन् । ती प्रयत्नमा रहन्छन् र उनीहरू प्राप्तिमा रहन्छन् ।

२०७३ असोज २ आइतबार १८-०९-२०१६ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिभाइज १६-११-८१ मधुबन

त्यसैले अब सम्भ- “मेरो नम्बर कुनचाहिँ?” मालाको आदिमा छ अर्थात् फस्ट डिभिजनमा छ वा मालाको मध्यमा अर्थात् सेकेण्ड डिभिजनमा वा मालाको अन्तमा अर्थात् थर्ड डिभिजनमा छ? याद र विजय दुवैको आधारबाट आफूले आफैँलाई जान्न सक्छौ। जान्न सहज हुन्छ वा मुश्किल हुन्छ? हरेकको नम्बर निकाल्न लगाऊँ? निकाल्न सक्छौ नि?

बापदादा सदा अमृतबेलादेखि बच्चाहरूको माला स्मरण गर्न सुरु गर्नुहुन्छ। हरेक रत्नको वा दानाको विशेषता देख्नुहुन्छ। अमृतबेला सहज नै आफूले आफैँलाई पनि चेक गर्न सक्छौ। यादको शक्तिबाट, सम्बन्धको शक्तिबाट, स्पष्ट रूहानी टी.भी.मा देख्न सक्छौ- बापदादाले कुन नम्बरमा मलाई स्मरण गरिरहनु भएको छ? त्यसको लागि विशेष कुरा- बुद्धिको लाइन धेरै क्लियर चाहिन्छ। नत्र स्पष्ट देख्न सक्दैनौ। अच्छा- बुझ्यौ म को हुँ?

अब त समयको समीपताको कारण स्वयंलाई बाबा समान अर्थात् समानताद्वारा समीपतामा ल्याऊ। संकल्प, बोली, कर्म, संस्कार र सेवा सबैमा बाबा जस्तो समान बन्नु अर्थात् समीप आउनु। चाहे पछि आउनेवाला हौ या पहिला। तर समानताद्वारा समीप आउन सक्छौ। अहिले सबैलाई मौका छ। अहिलेसम्म सिट फिक्सको सिट्टी बजेको छैन, त्यसैले जे चाहन्छौ त्यो बन्न सक्छौ। अहिले ‘टू लेट’ को बोर्ड लागेको छैन यसैले के गछौ? महाराष्ट्र र मध्य प्रदेश दुवै छौ नि! महाराष्ट्रको त नाम नै “महा” छ। महान् नै भयौ नि! मध्यप्रदेशको के विशेषता छ? जान्दछौ? बापदादाको सेवाको आदिमा पहिलो नजर मध्यप्रदेशतिर गयो। बच्चाहरूलाई पनि पठाउनु भएको थियो। सेवाको क्षेत्रमा पहिलो नजर जब मध्य प्रदेशमा गयो त्यसैले मध्य प्रदेशको सेवामा र सेवाको प्रत्यक्षफल खानमा पहिलो नम्बर हुन्छौ नि? किनकि बापदादाको विशेष नजर प्यो। जहाँ नजर प्यो ती नम्बरवन नजरबाट निहाल भए नि! त्यसैले दुवै नै महान् छौ।

महाराष्ट्रमा बापदादाको साकारमा चरण प्यो। चरित्र भूमि पनि महाराष्ट्रलाई बनाउनु भयो। महाराष्ट्र के गछौ? महाराष्ट्रले त डबल फल दिनुपर्छ। के डबल फल दिन्छौ? हेरौ, पहिला टच हुन्छ कि हुँदैन- के फल दिनु छ? यदि टच हुँदैन भने महाराष्ट्रबाट मध्यप्रदेश नम्बरवन हुन्छ।

एक छ वारिस र दोस्रो छ भी.आई.पी.। वारिस पनि निकाल्नु छ र भी.आई.पी. पनि निकाल्नु छ। यो हो डबल फल। कहीं भी.आई.पी. निकाल्छन्, कहीं वारिस निकाल्छन् तर दुवै निकाल्नु छ। वारिस पनि प्रसिद्ध र भी.आई.पी. पनि प्रसिद्ध होस्। यसमा कसले नम्बरवन लिन्छ? विदेशले लिन्छ, महाराष्ट्र लिन्छ वा मध्यप्रदेश लिन्छ? कसले लिन्छ? अरूले पनि लिन सक्छन् तर आज त यी सामुन्ने बसेका छन्? अच्छा- के सुन्यौ? जो ओटे सो अर्जुन गाइएको छ नि। यसमा जो पनि अगाडि जान सक्छन्। अहिलेसम्म नम्बर आउट भएको छैन। त्यसैले जो पनि निमित्त बनेर नम्बरवन आउन चाहन्छन्, उनीहरू आउन सक्छन्। बुझ्यौ के गर्नु छ? त्यसको साधन पनि सुनाएँ- “उड्ती कला”। चढ्ती कला होइन, उड्ती कला। त्यसको लागि सदा डबल लाइट रहने गर। यो त जान्दछौ नि! जान्न त सबैले जान्दछौ, अब स्वरूप र अनुभवमा ल्याऊ। अच्छा!

यस्ता सदा बाबाको साथी, हर संकल्प, बोली र कर्ममा बाबा समान अर्थात् बाबाको समीप रत्न, सदा स्वरूप र सफलता स्वरूप, विजय मालाको समीप रत्नहरूलाई बापदादाको यादप्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

विदेशी बच्चाहरूलाई सेवाको बधाई दिँदै सेवाप्रति थप इशारा—

बापदादा सेवाको लागि कहिल्यै पनि मनाही गर्नुहुन्न, खुब धूमधामसँग सेवा गर। जसलाई पनि निमन्त्रण दिनु छ दिन सक्छौ। विदेशीहरूलाई सेवाको बधाई छ। सबै सेवाको उमंग-उत्साहमा राम्ररी अगाडि बढिरहेका छौ र यसरी नै बढ्दै विशेष आत्माहरूको सेवार्थ निमित्त बन्छौ। जसलाई विशेष भी.आई.पी. भन्छौ, अहिले भी.आई.पी.हरू निस्कने समय भयो। त्यसैले सेवाबाट स्वतः निस्कँदै जान्छन्।

सबैलाई विशेष रूहानियतको अनुभव गराऊ। शान्ति, शक्तिको अनुभव गराऊ। ज्ञान त धेरै छ तर एक सेकेण्डको अनुभूति नै उनीहरूको लागि नवीनता हुन्छ। सारा विदेशका धेरैजसो आर्टिफिसियल छन्, वास्तविक शान्ति, वास्तविक सुख, वास्तविक स्वरूपको अनुभूति छँदै छैन। यदि त्यो एक सेकेण्ड मात्र भयो भने पनि नवीनताको अनुभव गछौ। त्यसै पनि विदेशमा सदा नयाँ चीज मन पराउँछन्, त्यसैले यो नवीनता ल्याऊ। कुनै पनि नामधारी महात्माले यो अनुभूति गराउन सक्दैनन्। आत्मा परमात्मा शब्द त सुनिरहन्छन् तर कनेक्शन जोडेर अनुभव गर्नु— यही नवीनता हो। जसलाई भनिन्छ वास्तविकताको अनुभव गर्नु, यही साधन हो। सबै सेवाधारी समीप रत्नहरूलाई नाम सहित याद। अच्छा !

कुमारहरूसँग अव्यक्त बापदादाको भेटघाट

कुमारहरूलाई सदा यो स्मृति रहोस्— हामी कुमार होइनौं, ब्रह्माकुमार हौं, रूहानी सेवाधारी हौं। सेवाधारी अर्थात् स्वयं सम्पन्न स्वरूप भएर अरूलाई दिनेवाला। सदा आफूलाई सर्व खजानाहरूबाट सम्पन्न अनुभव गछौ ? सेवाधारी सम्भरेर सेवा गर्नु भन्ने सफलतामूर्त हुन्छौ। सेवाको विशेषता नै हो सदा नम्रचित्त। निमित्त र नम्रचित्त— यी दुवै विशेषताहरूले सेवामा सफलता स्वरूप बनाउँछ। कुमार सेवाको क्षेत्रमा अगाडि बढ्नेवाला हुन्छन्। तर अगाडि बढ्दै गर्दा निमित्त र नम्रचित्तको विशेषता छैन भने सेवा गछौ, मेहनत गछौ तर सफलता कम देखिन्छ। कुमार सेवामा त होशियार छौ नि ? सबै स्वच्छ बुद्धि छौ। जसरी सेवाको भागदौडमा होशियार छौ, त्यस्तै यी दुई विशेषताहरूमा पनि होशियार बन। विशेषता सहित विशेष सेवाधारी बन। नत्र अस्थायी समयको सफलता त हुन्छ तर चल्दा-चल्दै केही समय पछि कन्फ्यूज हुन्छौ। यो के भयो, यो किन भयो ! यस्तो पर्खाल आउँछ।

सदा यी दुई कुरा स्मृतिमा राख। यसबाट सेवामा फास्ट र फस्ट हुन्छौ। कुमारहरूलाई सेवा त गर्नु छ तर मर्यादाको रेखा भित्र रहेर गर्नु छ, फेरि हेर सफलता भइहाल्छ।

कुमारहरूलाई सबै प्रकारको चान्स छ, सेवा गर्नमा पनि चान्स, पुरुषार्थमा अगाडि जाने पनि चान्स र साथ-साथ आफ्नो परिवारलाई अगाडि बढाउने चान्स छ। कुमार जीवन लक्की जीवन हो। कुमार अर्थात् सदा स्वतन्त्र। कुनै पनि प्रकारको बन्धनको वश छैनौ। यस्तो स्वतन्त्र अनुभव गछौ नि ? स्वयंको व्यर्थ संकल्प पनि एक बन्धन हो। यो बन्धनले पनि उड्ती कलाबाट तल ल्याउँछ। त्यसैले निर्बन्धन कुमार। व्यर्थ संकल्प पनि समाप्त। निर्बन्धन आत्मा नै तीव्रगतिमा अगाडि जान सक्छ। बापदादालाई कुमारहरू माथि गर्व छ— कुमारहरूले आफ्नो जीवनलाई कति श्रेष्ठ बनाइरहेका छन्। सदा यसै स्मृतिमा रहने गर— हामी जस्तो भाग्यवान कोही छैन, कुमारहरूको आफ्नो भाग्य, कुमारीहरूको आफ्नो भाग्य। कुमारीहरू स्वतन्त्र भएर सेवा गर्न सक्दैनन्। कुमार त जहाँ पनि एकलै गएर सेवा गर्न सक्छन्। कुमारहरूलाई के बन्धन छ ? कुमारीहरू त फेरि पनि आजकलको दुनियाँको हिसाबबाट बन्धनमा छन्। कुमारले त अलराउण्ड सेवा गर्न सक्छन्।

२०७३ असोज २ आइतबार १८-०९-२०१६ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिभाइज १६-११-८१ मधुबन

कुमार हौ डबल लाइट । कुनै पनि प्रकारको बोझ छैन । न संकल्पको बोझ, न सम्बन्ध-सम्पर्कको बोझ । कुमार हौ नै निर्बन्धन किनकि ज्ञानसागर बन्यौ । नलेजफुल व्यर्थतिर कहिल्यै पनि जान सक्दैनौ । व्यर्थ संकल्प पनि नलेजफुलको अगाडि आउन सक्दैन । संकल्पमा पनि शक्तिमान्, कर्ममा पनि शक्तिमान् । मास्टर सर्वशक्तिमान् हौ । सदा यस्तो अनुभव गर्छौं— म मास्टर सर्वशक्तिमान् हुँ ? किनकि कुमारहरूको पछाडि मायाले चक्र धेरै लगाउँछ । मायालाई पनि कुमार-कुमारीहरू राम्रो लाग्छ । जसरी बाबालाई धेरै प्रिय लाग्छ, यसैगरी मायालाई पनि प्रिय लाग्छ । त्यसैले मायाबाट सावधान रहनु । सदा आफूलाई कम्बाइण्ड सम्भ । एकलै होइन, युगल साथ हुनुहुन्छ । सदा कम्बाइण्ड सम्भियौ भने माया आउन सक्दैन ।

पाटीहरूसँगः—

वर्तमान समयको विशेष अटेन्शन— व्यर्थ संकल्पहरूको समाप्ति

सबैले आफूलाई समर्थ आत्मा सम्भन्छौ ? समर्थ आत्मा अर्थात् जसको व्यर्थको खाता समाप्त होस् । नत्र ब्राह्मण जीवनमा व्यर्थ संकल्प, व्यर्थ बोली, व्यर्थ कर्म धेरै समय व्यर्थ गुमाइदिन्छन् । जति कमाई जम्मा गर्न चाहन्छौ, त्यति गर्न सक्दैनौ । व्यर्थको खाताले समर्थ बन्न दिँदैन । अब व्यर्थको खाता समाप्त गर । जब नयाँ खाता राख्छौ भने पुरानोलाई खतम गरिदिन्छौ नि । वर्तमान समय यही विशेष अटेन्शन राख— व्यर्थको खाता समाप्त गरेर सदा समर्थ बन्न । मास्टर सर्वशक्तिमान्ले जे चाह्यो त्यो गर्न सक्छौ । जसरी कसैसँग तनको वा धनको शक्ति छ भने जे चाह्यो त्यो गर्न सक्छन् । यदि शक्ति छैन भने चाहेर पनि मजबुर हुन जान्छन् । तिमी मास्टर सर्वशक्तिमान्ले के गर्न सक्दैनौ ! केवल अटेन्शन । बारम्बार अटेन्शन चाहिन्छ । अमृतबेला अटेन्शन दियो, रातमा दियो, बाँकी मध्यमा अलबेलापन भयो भने रिजल्ट के हुन्छ ? व्यर्थको खाता समाप्त हुँदैन । केही न केही पुरानो खाता रहन जान्छ । त्यसैले बारम्बार यही अटेन्शन देऊ— हामी मास्टर सर्वशक्तिमान् हौं । चेकिंग चाहिन्छ राम्रोसँग किनकि माया अहिले पनि आफ्नो पालो लिनको लागि होशियार बसेको छ । ऊ अन्तमा सबैभन्दा धेरै होशियार हुन्छ किनकि सदाको लागि बिदाई लिनु छ नि । त्यसैले आफ्नो होशियारी त देखाउँछ नि, त्यसैले सदा अटेन्शन राख । क्लासमा गयो, यादमा बस्यो, त्यस बखत त अटेन्शन रहन्छ तर बारम्बार अटेन्शन । र, जसको बारम्बार अटेन्शन छ, उसको निशानी हो— सबै टेन्शनदेखि पर । प्रिय त छौ नै । बाबाको बन्यौ, श्रेष्ठ भाग्यको सितारा चम्कियो, अरू के चाहियो ? केवल यही सानो काम दिएको छु— बारम्बार बुद्धिद्वारा अटेन्शन राख । अच्छा !

वरदानः— संगमयुगमा हर कर्म कलाको रूपमा गर्ने १६ कला सम्पन्न भव

संगमयुग विशेष कर्म रूपी कला देखाउने युग हो । जसको हर कर्म कलाको रूपमा हुन्छ, उसको हर कर्म वा गुणहरूको गायन हुन्छ । १६ कला सम्पन्न अर्थात् हर चलन सम्पूर्ण कलाको रूपमा देखियोस्— यही सम्पूर्ण स्टेजको निशानी हो । जसरी साकार बाबाको बोल्ने, हिँड्ने... सबैमा विशेषता देख्यौ, यो कला भयो । उठ्ने बस्ने कला, हेर्ने कला, हिँड्ने कला थियो । सबैमा न्यारापन र विशेषता थियो । त्यसैगरी फलो फादर गरेर १६ कला सम्पन्न बन ।

स्लोगनः— जसले तुरुन्त परख गरेर फैसला गर्छ, उही शक्तिशाली हो ।